

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

*Decizie tradusă și redactată de către Direcția agent guvernamental.
Ea poate suferi modificări de formă.*

SECȚIA A DOUA

DECIZIE

Cererea nr. 18686/13
Nicolae DANILIUC
versus Republica Moldova

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a doua), întrunită la 26 aprilie 2022 într-un Comitet compus din:

Branko Lubarda, *Președinte*,

Jovan Ilievski,

Diana Sârcu, *judcători*,

și Hasan Bakırcı, *Grefier adjunct al Secției*,

Având în vedere:

cererea (nr. 18686/13) *versus* Republica Moldova, depusă la Curte la 27 februarie 2013 în baza Articolului 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale („Convenția”) de către un cetățean moldovean, dl Nicolae Daniliuc, care s-a născut în anul 1958 și locuiește în Chișinău („reclamantul”);

decizia de a comunica cererea Guvernului Republicii Moldova („Guvernul”), reprezentat de către Agenții săi la acel moment, dl L. Apostol, dl M. Gurin și dna R. Revencu;

observațiile părților;

După deliberare, pronunță următoarea decizie:

OBIECTUL CAUZEI

Reclamantul a inițiat o acțiune împotriva Ministerului Finanțelor în baza prevederilor Legii nr. 87, solicitând despăgubiri pentru durata excesivă a procesului civil în care fusese implicat anterior. Instanțele au constatat că

© Această traducere îi aparține Direcției agent guvernamental din cadrul Ministerului Justiției al Republicii Moldova. Originalul se găsește în baza de date HUDOC. Orice preluare a textului se va face cu următoarea mențiune: „Traducerea acestei decizii a fost efectuată de către Direcția agent guvernamental din cadrul Ministerului Justiției al Republicii Moldova”.

durata totală a procedurii contestate era de 7 ani și 10 luni pentru trei niveluri de jurisdicție. De asemenea, ele au constatat că reclamantul solicitase și obținuse cel puțin trei amânări ale procesului, care au durat în total circa douăzeci și cinci de luni. Cel puțin cinci ședințe au fost reprogramate din cauza absenței sale, ceea ce a condus la o tergiversare de aproximativ opt luni. Cu toate acestea, instanțele au considerat că durata totală a procedurii era excesivă și i-au acordat reclamantului o despăgubire de aproximativ 321 de euro (EUR).

APRECIEREA CURȚII

Având în vedere plângerile similare privind tardivitatea executării hotărârilor definitive, în anul 2015 Curtea a decis să conexeze această cerere cu alte șaiszeci (a se vedea *Ialtexgal Aurica S.A. și alții v. Republica Moldova* (dec.), nr. 16000/10 și alte 60 de cereri, § 10, 1 septembrie 2015). Acum Curtea consideră că trebuie să disjunga această cerere de celelalte șaiszeci și să o examineze separat.

Invocând Articolul 6 § 1 din Convenție, reclamantul s-a plâns de quantumul insuficient al despăgubirii acordate lui, continuând astfel să fie o victimă a duratei excesive a procedurii. El s-a plâns, de asemenea, în baza Articolului 13 din Convenție, că recursul intern împotriva duratei excesive a procedurilor nu a fost efectiv.

Guvernul nu a fost de acord și a susținut că plângerile sunt vădit nefondate.

Curtea face trimitere la principiile generale stabilite în jurisprudența sa (a se vedea, printre altele, *Cristea v. Republica Moldova*, nr. 35098/12, § 25, 12 februarie 2019).

Curtea notează că instanțele interne au recunoscut încălcarea drepturilor reclamantului garantate de Articolul 6 § 1 din Convenție. Cu privire la compensația acordată reclamantului, Curtea nu poate decât să observe că reclamantul era responsabil de o parte semnificativă din durata totală a procedurii. Prin urmare, Curtea consideră că suma acordată lui de către instanțele interne nu era nejustificat de mică în circumstanțele cauzei și în lumina jurisprudenței Curții în cauze similare. Rezultă că această parte a cererii este în mod vădit nefondată și trebuie respinsă în conformitate cu Articolul 35 §§ 3 și 4 din Convenție.

Având în vedere constatările de mai sus, Curtea constată că plângerea în baza Articolului 13 este nefondată, deoarece dreptul intern prevede o procedură destinată să ofere o cale de atac pentru încălcările invocate de către reclamant. Prin urmare, Curtea concluzionează că și această plângere este în mod vădit nefondată și, în consecință, inadmisibilă în sensul Articolului 35 §§ 3 și 4 din Convenție.

DECIZIA DANILIUC v. REPUBLICA MOLDOVA

Din aceste motive, Curtea, în unanimitate,

Disjunge cererea de celelalte cu care a fost conexată;

Declară restul cererii inadmisibil.

Redactată în limba engleză și comunicată în scris la 19 mai 2022.

Hasan Bakırcı
Grefier adjunct

Branko Lubarda
Președinte